

Sygn. akt VIII U 484/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jolanta Łanowy - Klimek
Protokolant:	Małgorzata Skirło

po rozpoznaniu w dniu 7 grudnia 2017 r. w Gliwicach

sprawy Z. U. (U.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

przy udziale zainteresowanych P. G. (G.) i R. P. (P.)

o podleganie pracowniczemu ubezpieczeniu społecznemu

na skutek odwołania Z. U.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 19 października 2016 r. **nr** (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, iż odwołująca Z. U. jako pracownik (...) spółka cywilna w Ż. podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym i ubezpieczeniu zdrowotnemu od dnia 1 czerwca 2016 r.;
- zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. na rzecz odwołującej kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSO Jolanta Łanowy – Klimek

Sygn. akt VIII U 484/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19 października 2016r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. na podstawie przepisów ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych stwierdził, że Z. U. jako pracownik u płatnika składek (...) S.C. w Ż. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 1 czerwca 2016r.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że Z. U. została zatrudniona w firmie (...) Sp. z o.o. od dnia 20 grudnia 2011r.

na stanowisku specjalisty ds. obsługi klientów indywidualnych i jednocześnie od dnia

1 czerwca 2016r. została zgłoszona do ubezpieczeń społecznych z tytułu zatrudnienia przez płatnika składek (...) S.C. na podstawie umowy o pracę od dnia 1 czerwca 2016r. w wymiarze 1/2 etatu, na stanowisku kierownika regionalnego i za wynagrodzeniem 3.500 zł. W złożonych wyjaśnieniach płatnik składek (...) S.C. wymienił osoby mogące poświadczyć faktyczne wykonywanie pracy przez Z. U., jednak nie przedłożył pisemnych oświadczeń tych osób. Dodatkowo brak wiarygodnych dokumentów potwierdzających faktyczne wykonywanie pracy przez Z. U.. Budzi też wątpliwość czy istniała rzeczywista potrzeba utworzenia stanowiska kierownika regionalnego, ponieważ na czas nieobecności Z. U. płatnik nie zatrudnił nikogo innego na zastępstwo tłumacząc, że obecnie zraził się zatrudniać kogokolwiek w związku z poniesionymi wysokimi kosztami związanymi wcześniejszym zatrudnieniem Z. U.. Nadto z przedłożonych harmonogramów pracy (m.in. z dnia 14 września 2016r. sporządzonego przez firmę (...)) wynika, że w dniach: 2, 8, 9, 14 i 15 czerwca 2016r. w/w pracowała w dwóch miejscach równocześnie. W takiej sytuacji organ rentowy uznał, że przedstawiona dokumentacja pracownicza (umowa o pracę, listy płac, listy obecności, orzeczenie lekarskie itd.) została sporządzona dla potrzeb sprawy, gdy rzeczywistym celem zawartej umowy o pracę było uzyskanie wysokich świadczeń z tytułu ubezpieczenia, co wskazuje na pozorność zawartej umowy o pracę, która w takiej sytuacji jest nieważna.

W odwołaniu od decyzji sprecyzowanym w piśmie procesowym z dnia 6 marca 2017r. odwołująca Z. U. wniosła o jej zmianę przez ustalenie, że podlega obowiązkowym ubezpieczeniom jak w tej decyzji od dnia 1 czerwca 2016r.

W uzasadnieniu odwołująca podniosła, iż wbrew twierdzeniom organu rentowego, miała faktyczną możliwość wykonywać obowiązki służbowe u obu pracodawców i rzeczywiście je wykonywała. W firmie (...) S.C. praca odwołującej miała charakter zdalny, w celu jej świadczenia nie wymaga się każdorazowo obecności odwołującej w siedzibie firmy i praca może być wykonywana z domu, gdy teren, za który jest odpowiedzialna obejmuje miejsce zamieszkania oraz świadczenia pracy u drugiego z pracodawców. Kontakt z pracodawcą oraz klientami odbywa się drogą mailową, co również nie wymaga codziennej obecności w siedzibie firmy. Faktyczne wykonywanie pracy potwierdzają oświadczenia kontrahentów (pracownika Hurtowni (...) w Z. – T. L., pracownika Biura (...) – A. C., W. L., K. D., pracownika Przedszkola nr (...) w Z., Wiceprezesa Zarządu Ośrodka – (...) Sp. z o.o. K. – K. K., załączone do odwołania) oraz otrzymane wynagrodzenia za pracę.

Pełnomocnik odwołującej na rozprawie w dniu 7 grudnia 2017r. złożył wniosek o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Zainteresowani P. G. i R. P. na rozprawie w dniu 1 sierpnia 2017r. oświadczyli, że popierają odwołanie Z. U..

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniosł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zajęte w zaskarżonej decyzji. Organ rentowy złożył również wniosek o zasądzenie od odwołującej na rzecz tego organu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Odwołująca Z. U. urodzona w dniu (...), w 2011r. ukończyła studia zaoczne na Akademii (...) w K. w specjalizacji Gospodarowanie (...) i Usług Publicznych, natomiast w 2012r. zaoczne studia podyplomowe na Politechnice (...) w Z. w zakresie pozyskiwania i administrowania środkami (...). Po ukończeniu studiów na Akademii (...) odwołująca pracowała w Centrum (...) w Z. przy projektach współfinansowanych z Unii Europejskiej, od dnia 20 grudnia 2011r. do dnia 31 marca 2012r. w (...) Sp. z o.o. przy kompleksowej obsłudze klientów indywidualnych, S. Business, sprzedaż usług dodatkowych. Od dnia 1 kwietnia 2012r. jest zatrudniona w (...) Sp. z o.o. jako specjalista ds. obsługi klientów indywidualnych w pełnym wymiarze czasu pracy, przy czym pracę wykonuje w systemie zmianowym. Z załączonego do odwołania sprostowanego harmonogramu czasu pracy za okres od dnia 1 czerwca 2016r. do dnia 20 czerwca 2016r. sporządzonego w dniu 17 listopada 2016r. wynika, że odwołująca pracowała w godzinach:

- 1, 3, 6, 8, 9, 13, 16 czerwca od 9:00 do 17:00,

- 2, 7, 10, 14, 15 czerwca od 11:00 do 19:00.

- w dniach 17 i 20 czerwca 2016r. korzystała z wolnego za pracę w sobotę i niedzielę.

W dniu 1 czerwca 2016r. odwołująca zawarła umowę o pracę z (...) S.C. R. P., P. G. w Ż. na stanowisko kierownika regionalnego, na 1/2 etatu, za wynagrodzeniem 3.500 zł brutto.

Z zakresu obowiązków sporządzonego dla stanowiska odwołującej wynika, że do jej zadań należało: bezpośrednia i telefoniczna obsługa klienta, obsługa korespondencji elektronicznej, terminowe dokonywanie rozliczeń z kontrahentami i przestrzeganie terminów płatności, przygotowanie projektów umów handlowych, promowanie działalności przedsiębiorstwa oraz prezentowanie jego oferty w celu pozyskania nowych klientów, nadzorowanie stanów magazynowych i zamówienia towaru, sporządzanie przelewów bankowych, przygotowywanie dokumentacji księgowej do biura rachunkowego, wyszukiwanie ofert i przetargów oraz przygotowywanie odpowiedzi na nie, wyszukiwanie potencjalnych odbiorców i nowych dostawców, współpraca z obecnymi kontrahentami oraz budowanie długotrwałych relacji i rozwój sieci dystrybucji w regionie (...), inne czynności zlecone przez przełożonego.

Odwołująca w dniu 30 maja 2016r. uzyskała zdolność do tej pracy od lekarza medycyny pracy, a w dniu 1 czerwca 2016r. przeszła szkolenie wstępne z zakresu bhp, które przeprowadziła K. D..

Zainteresowani R. P. i P. G. działalność gospodarczą w postaci (...) S.C. prowadzą od 2013r. W ramach tej działalności zajmują się sprzedażą detaliczną i hurtową środków czystości. Prowadzą hurtownię w Ż. R. P. działa na terenie województwa (...), a P. G. na Śląsku. Każdy odpowiedzialny jest za swój region. Z uwagi na to, że niezależnie od prowadzonej działalności gospodarczej, P. G. jest zatrudniony w Miejskiej Państwowej Straży Pożarnej w Z. (w systemie zmianowym 24/48, to jest od 8:00 do 8:00 następnego dnia) zaistniała potrzeba zatrudnienia osoby na stanowisku kierownika regionalnego, gdyż obroty firmy ze względu na to stałe zatrudnienie jednego z jej właścicieli były mniejsze. Zadania kierownika regionalnego miały być generalnie zbieżne z obowiązkami właścicieli firmy. Stąd też zdecydowano się na zatrudnienie odwołującej, która przed podjęciem zatrudnienia w firmie (...) na podstawie umowy o pracę pomagała już w niej na zasadach koleżeńskich zajmując się głównie rozwożeniem towaru, promowaniem firmy, zwłaszcza wtedy, gdy P. G. odbywał kilkumiesięczny kurs, podczas którego był skoszarowany. P. G. poznał odwołującą w 2013r. podczas wizyty w T..

Odwołująca faktycznie wykonywała pracę na podstawie zawartej umowy o pracę, w szczególności zajmowała się nawiązywaniem kontaktów z klientami, tu m.in. proponowała usługi firmy (...), która prowadzi działalność gospodarczą w zakresie szkoleń bhp, zajmowała się zamówieniami publicznymi, rozwioła towar np. do Ośrodka – (...) Sp. z o.o. pod L., którego właścicielką jest K. K., K. Miejskiej Państwowej Straży Pożarnej w Z., gdzie kontaktowała się z W. L. uprawnionym do obioru towaru, dokonywała zakupu środków czystości w celu ich dalszej odsprzedaży w firmie, w której zatrudniony jest T. L.. Nie musiała być obecna w siedzibie firmy i mogła wykonywać swoją pracę także w domu. Odległość miejsca pracy odwołującej w T., gdy odwołująca pracowała w Centrum Handlowym M1 w Z. a siedzibą (...) S.C. wynosi około 40 km. Odwołująca na fakturach, mailach podpisywała się nazwiskiem P. G., dostarczała towar używając samochodu w/w. Miała dostęp do rachunku bankowego firmy. Pracę wykonywała rano, przed rozpoczęciem pracy w T. lub w godzinach popołudniowych, już po zakończeniu pracy w T.. Podpisywała listy obecności. Z list tych wynika, że w dniach kwestionowanych przez ZUS odwołująca wykonywała pracę na rzecz firmy: 2 czerwca 2016r. od 8:00 do 10:00, 8, 9 czerwca 2016r. od 18:00 do 21:00, 14 i 15 czerwca od 7:00 do 10:00. Z tytułu wykonywanej pracy pracodawca wypłacił jej umówione wynagrodzenie.

Odwołująca faktycznie wykonywała swoją pracę do dnia 4 lipca 2016r., bowiem od dnia 5 lipca 2017r. przeszła na zwolnienie lekarskie w związku z zagrożeniem ciąży.

W dniu zawarcia umowy o pracę odwołująca nie wiedziała, że jest w ciąży.

Z przedłożonej dokumentacji medycznej wynika, że pierwszą wizytę lekarską w związku z ciążą odwołująca miała przeprowadzoną w dniu 5 lipca 2017r.

Na miejsce odwołującej firma nie zatrudniła innego pracownika ze względu na zbyt duże koszty takiego zatrudnienia.

Z informacji Naczelnika Urzędu Skarbowego w S. z dnia 10 sierpnia 2017r. wynika, że R. P. i P. G. z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej w formie spółki cywilnej wykazali:

- w 2015r. przychód w wysokości po 222.190,47 zł każdy i dochód w wysokości po 61.604,83 zł każdy,

- w 2016r. przychód w wysokości po 231.191,27 każdy i dochód w wysokości po 56.918,59 zł każdy.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie dokumentacji akt organu rentowego, akt osobowych odwołującej, dokumentacji medycznej i karty ciąży, informacji Urzędu Skarbowego w S., zeznań świadków K. K., T. L., W. L., K. D., zeznań zainteresowanych R. P. i P. G., zeznań odwołującej (protokół elektroniczny z rozpraw z dnia 17 października 2017r. czas 00:05:56 – 00:59:32, z dnia 17 grudnia 2017r. czas 00:01:14 – 00:22:13).

Sąd dał wiarę zeznaniom słuchanych w sprawie świadków K. K., T. L., W. L., K. D., zeznań zainteresowanych R. P. i P. G. oraz zeznań odwołującej, gdyż były one rzeczowe, szczegółowe, logiczne, przekonujące, spójne ze sobą i korespondujące z treścią zgromadzonej w sprawie dokumentacji.

Sąd pominął dowód z zeznań świadka A. C. uwzględniając wniosek tegoż świadka o zwolnienie z obowiązku stawienia się na rozprawie cele przesłuchania z uwagi na stan zdrowia uniemożliwiający przybycie do Sądu.

Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie Z. U. zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 6 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2017r., poz.1778 ze zm.), zwanej ustawą, obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami, z wyłączeniem prokuratorów.

Po myśli art. 11 ust. 1 ustawy obowiązkowo ubezpieczeniu chorobowemu podlegają osoby wymienione w art. 6 ust. 1 pkt 1, 3 i 12, zaś według art. 12 ust. 1 ustawy obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu podlegają, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

Zgodnie z art. 13 ust. 1 ustawy, pracownicy podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu w okresie od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku.

Za pracownika natomiast – w myśl art. 8 ust 1 ustawy - uważa się osobę pozostającą w stosunku pracy, z zastrzeżeniem, że jeżeli pracownik spełnia kryteria określone dla osób współpracujących, o których mowa w ust. 11 - dla celów ubezpieczeń społecznych jest traktowany jako osoba współpracująca.

W orzecznictwie przyjmuje się, że pojęcia pracownik i zatrudnienie nie mogą być interpretowane na użytek ubezpieczeń społecznych inaczej niż interpretuje je akt prawny określający prawa i obowiązki pracowników i pracodawców - Kodeks pracy (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 30.05.2005r., sygn. akt III AUa 283/2005).

Według definicji zawartej w art. 22 ust. 1 Kodeksu pracy, przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca - do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

W rozpoznawanej sprawie przedmiotem sporu był fakt podlegania przez odwołującą Z. U. obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu jako pracownika zatrudnionego w (...) S.C. w Ż.. Fakt zatrudnienia odwołującej przez płatnika składek był bowiem negowany przez organ rentowy, który stanął na stanowisku, że umowa została zawarta przez strony dla pozorów, gdy zatrudnienie i w konsekwencji objęcie odwołującej obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym, miało na celu jedynie stworzenie odwołującej możliwości skorzystania z wysokich świadczeń z ubezpieczenia chorobowego.

W myśl art. 83 § 1 k.c. nieważne jest oświadczenie woli złożone drugiej stronie za jej zgodą dla pozorów.

Zgodnie z utrwaloną linią orzecznictwa, pozorność to wada oświadczenia woli polegająca na niezgodności między aktem woli, a jej przejawem na zewnątrz, przy czym strony muszą być zgodne co do tego, aby wspomniane oświadczenie woli nie wywoływało skutków prawnych (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23.06.1986r., I CR 45/86, niepublikowany). Pozorność oświadczenia woli jest wadą szczególnego rodzaju, bo dotycząca oświadczenia złożonego świadomie i swobodnie dla pozorów drugiej stronie, która o takim oświadczeniu wie i na to się zgadza. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 08.06.1971r., II CR 250/71, nie publikowany).

Podkreślić należy, iż stronom umowy o pracę, na podstawie której rzeczywiście były wykonywane obowiązki i prawa płynące z tej umowy, nie można przypisać działania w celu obejścia ustawy, czy też zawarcia umowy o pracę dla pozorów (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25.01.2005r., sygn. akt II UK 141/2004, OSNP 2005/15/235, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14.03.2001r., II UKN 258/00, OSNP z 2002/21/527).

Każdy przypadek musi być potraktowany i rozstrzygnięty w sposób indywidualny, na podstawie nie tylko treści umowy, ale też całokształtu okoliczności faktycznych, związanych z wykonywaniem danego zatrudnienia. Przede wszystkim należy zbadać, czy dane zatrudnienie wypełniało cechy stosunku pracy.

Przenosząc te rozważania na grunt rozpoznania niniejszej sprawy Sąd uznał, iż przeprowadzone postępowanie dowodowe jednoznacznie wykazało, że kwestionowane przez organ rentowy zawarcie z odwołującą Z. U. umowy o pracę nie było czynnością pozorną.

Pomimo braku dokumentacji w postaci np. faktur, maili, podpisanej bezpośrednio przez odwołującą, gdy odwołująca posługiwała się podpisem jednego z właścicieli firmy (...), a mianowicie P. G., to jednak zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w sposób nie budzący wątpliwości potwierdził, że odwołująca rzeczywiście wykonywała pracę na podstawie zawartej umowy o pracę z dnia 1 czerwca 2016r. Za takim przyjęciem przemawiają wiarygodne zeznania świadków K. K., T. L., W. L., K. D., którzy współpracowali z firmą (...) i w sposób zgodny i jednoznaczny potwierdzili, że kontaktowali się odwołującą przy okazji wykonywanych przez nią czynności. Za takim przyjęciem przemawiają także korespondujące z nimi zeznania zainteresowanych P. G. i R. P. oraz zeznania odwołującej. Zeznania te korelują również ze zgromadzoną w sprawie dokumentacją powołaną wcześniej, w tym z umową o pracę, listami obecności, listami płac itd., którą to dokumentację, w okolicznościach faktycznych niniejszej sprawy, nie sposób uznać za sporządzoną wyłącznie na potrzeby niniejszego postępowania. Odwołująca Z. U. uzyskała zdolność do pracy od lekarza medycyny pracy, przeszła wstępne szkolenie z zakresu bhp, co potwierdziła świadek K. D. prowadząca to szkolenie. Została zatrudniona na stanowisku kierownika regionalnego i rzeczywiście pracę taką wykonywała w umówionym zakresie, w połowie wymiaru czasu pracy, w godzinach rannych bądź popołudniowych/wieczornych, w zależności od tego na jaką zmianę pracowała w firmie (...). Z przedłożonego przez odwołującą harmonogramu czasu pracy w firmie (...) z dnia 7 listopada 2016r., po jego sprostowaniu przez tegoż pracodawcę oraz z godzin pracy uwidocznionych na listach obecności z firmy (...) wynika, że godziny pracy w tych zakładach pracy nie pokrywały się. W zakresie wykonywanych czynności odwołująca podlegała zainteresowanemu P. G.. Za wykonaną pracę otrzymała umówione wynagrodzenie. Odwołująca zajmowała się nawiązywaniem kontaktów z klientami, zamówieniami publicznymi, rozwojem towaru,

zaopatrywaniem firmy w towar celem jego dalszej odsprzedaży. Pracowała w domu, w terenie, czasami w siedzibie firmy. Generalnie wykonywała taką samą pracę co zainteresowani – właściciele firmy (...), gdy potrzeba zatrudnienia odwołującej wynikała właśnie z konieczności wsparcia w pracy jednego z nich, a mianowicie P. G., który nie był w stanie poświęcić koniecznego czasu dla firmy. Miało to przełożenie na wysokość uzyskiwanych dochodów, bowiem równocześnie P. G. był zatrudniony w Państwowej Straży Pożarnej.

Nie dziwi fakt, że P. G. zdecydował się zatrudnić właśnie odwołującą skoro znał ją już od kilku lat, miała ona przydatne dla wykonywanej pracy wykształcenie – ekonomiczne oraz doświadczenie w pracy z klientami, gdyż pracę taką, polegającą na obsłudze klientów, oferowaniu im usług, wykonywała praktycznie od 2011r. na rzecz firmy (...). Nadto odwołująca jeszcze przed zawarciem spornej umowy pomagała na zasadach koleżeńskich zainteresowanemu, w szczególności wtedy, gdy ten przechodził kilkumiesięczne szkolenie w Straży Pożarnej. Zatem była już w pewnym stopniu zaznajomiona ze specyfiką działalności jego firmy.

Z materiału dowodowego wynika, że zawierając sporną umowę o pracę odwołująca nie wiedziała, że jest w ciąży. Przedłożona dokumentacja lekarska oraz karta ciąży wskazują, że pierwsza wizyta lekarska w związku z ciążą miała miejsce dopiero w dniu 5 lipca 2016r. Od tego też czasu odwołująca przeszła na zwolnienie lekarskie z uwagi na zagrożenie ciąży.

W tym miejscu podkreślić należy, że sam fakt pozostawania w ciąży nie dyskwalifikuje kobiety do świadczenia pracy w rozumieniu art.22 K. pracy. W myśl bowiem utrwalonego w tym zakresie orzecznictwa sądowego, podjęcie pracy przez kobietę

w ciąży, nawet gdyby głównym motywem było uzyskanie przez nią świadczeń z ubezpieczeń społecznych nie jest naganne, ani tym bardziej sprzeczne z prawem, jeżeli praca ta była faktycznie wykonywana, a z taką właśnie sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 21.01.2014r., III AUa 794/13, a także Sądu Najwyższego z dnia z dnia 06.02.2006r., III UK 156/05, LEX nr 272549, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 04.08.2005r., II UK 320/04, OSNP 2006/7-8/122).

Wreszcie, w ocenie Sądu sytuacja ekonomiczna pracodawcy pozwalała na zatrudnienie odwołującej, na co wskazują uzyskiwane przez firmę znaczne przychody, a także wypracowany dochód.

Reasumując, skoro odwołująca Z. U. od dnia 1 czerwca 2016r. rzeczywiście wykonywała pracę na rzecz (...) S.C. na podstawie zawartej umowy o pracę, to podlegała obowiązkowym ubezpieczeniom jak w decyzji zaskarżonej, począwszy od dnia 1 czerwca 2016r.

W konsekwencji takiego stanowiska Sąd z mocy art. 477¹⁴§ 2 k.p.c. w pkt 1 wyroku zmienił zaskarżoną decyzję orzekając jak w sentencji.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art.98 k.p.c. w związku z §9 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. poz.1800 ze zm.).

(-) SSO Jolanta Łanowy - Klimek